

[Aksel Larsen.]

på gang ved sådanne lejligheder protesteret derimod og henstillet, at denne dårlige praksis blev afskaffet; men det er ikke sket hidtil, og nu benytter jeg altså lejligheden til her ved anden behandling at sige til finansudvalget i almindelighed og finansudvalgets ordfører i særdeleshed — hvis han har chance for at have opmærksomheden henledt på den debat, der føres under dette punkt — at det ville være rart, om vi kunne få en lille bitte smule at vide om, hvilke ændringsforslag der skal stilles ved tredje behandling, før vi skal debattere dem og stemme om dem her i salen.

Må jeg samtidig om et specielt spørgsmål sige, at jeg har læst eller hørt nogle rygter om, at der blandt de ændringsforslag, som kan forventes, vil være et om, at bevillingerne på undervisningsministeriets budget for forfatter- og kunstnerunderstøttelser — eller hvad det nu er, det kaldes — skal forhøjes. Såvidt jeg imidlertid er orienteret, er det yderst beskedne forhøjelser, man foreslår. Det har været nævnt i hvert fald i visse derom informerede aviser, at beløb på 2 400 kr. i årlig understøttelse ville man forhøje til 2 700 kr. Det forekommer mig, at det er en meget beskeden forhøjelse, når man tager i betragtning de ganske betydelige prisstigninger, der har fundet sted, siden de hidtidige beløb blev fastsat. Det forekommer mig i det hele taget, at man på dette område udviser en ret stor karrighed. Jeg vil håbe, at bladrygterne om, at man kun tilsigter en så beskeden forhøjelse, ikke modsvarer virkeligheden, men at der vil komme helt andre — og acceptable — forslag enten fra finansudvalget eller fra den højtærede minister.

A. Lyng: Under første behandling af finanslovsforslaget for 1956—57 i december 1955 har jeg under omtale af militæruddgifterne flere gange studset over at høre flere medlemmer af folketinget sige, at Danmark trods et kæmpebudget på 1 milliard kr. til militære udgifter er bagud med opfyldelsen af sine militære forpligtelser i forhold til andre NATO-lande.

Det er jo ellers således, at vi grønlandske medlemmer ikke blander os i debatten om andre spørgsmål end de grønlandske. Men i dag vil jeg gerne gøre en undtagelse og

sige, at det for mig ser således ud, at Danmark er et af de medlemmer af NATO, der har ydet forholdsvis mest til det fælles forsvar. Det gjorde det ved at stille det mægtige land Grønland til rådighed for uvurderlige militær- og flyvebaser, der dækker den vestlige hemisfære mod angreb nordfra, og det — vel at mærke — til gratis afbenyttelse for de andre. Dertil kommer de økonomiske ofre som følge af NATO-medlemsskabet. Det er her, Danmarks indsats skal ses i forhold til de andres. Jeg tror derfor ikke, at man får det rigtige billede af omfanget af Danmarks ydelser, når man under disse ofte tilbagevendende debatter udelukkende hæfter sig ved de rent økonomiske ofre, men glemmer de andre lige så betydningsfulde, ja, mere betydningsfulde ydelser; og med disse indledende bemærkninger om noget alment vil jeg vende mig mod mit eget område.

Jeg vil gerne have lov til at sige den højtærede minister for Grønland tak for hans vinterbesøg i år. Vi er jo ikke forvænt med sådanne besøg deroppe i den fjerne landsdel. Det er første gang, at en minister — og overhovedet en højere embedsmand henedefra — har aflagt os besøg om vinteren. Det viser ministerens og regeringens vilje til ved selvsyn at lære forholdene at kende og hermed gøre kontakten fastere. Den højtærede minister har benyttet besøget til mange forhandlinger både med forskellige organisationer og enkeltpersoner, og det er vort håb, at de meninger, anskuelser og ønsker, der blev fremført fra grønlandsk side, ikke mindst om lønningsmæssige forhold for grønlænderne, vil blive genstand — og måske allerede har været genstand — for velvillig prøvelse hos regeringen.

Jeg tror, vi trygt kan sige, at vi også på en anden måde har mærket, at oprettelsen af ministeriet for Grønland har været til gavn for Grønland. Jeg tænker hermed på det betydningsfulde skridt, der blev taget til at forbedre Grønlands radiofoni. Det er et skridt, der ganske sikkert vil få stor betydning derved, at når nye anlæg engang bliver færdige og kommer i brug om et par år, kan radioen endelig nå ud til alle beboede pladser i Grønland. Jeg takker derfor den højtærede minister for hans store indsats her.